

E-pony Buur's Palusha loopt Lichte Tour dressuur

Een pony van 1.50 m die Lichte Tour dressuur loopt? Bij het NRPS kan alles! Maar het is wel een unieke prestatie van Leonie Buur en haar zelfgefokte keurmerrie Buur's Palusha. Het is niet eens gemakkelijk om een eigen fokproduct helemaal van veulen af op te fokken tot een keurmerrie met een eerste premie nakomeling. Maar dan ook nog met deze kleine E-pony in relatief korte tijd winstpunten in de Lichte Tour dressuur tussen de paarden te kunnen rijden!

Leonie Buur wilde voor zichzelf graag een wat groter paard dan de D-pony's die ze jarenlang in de sport had uitgebracht. Na overleg met schoonvader Jan Buur werd diens merrie Wisper (Eagle x Apollo van Heel ox) gedekt met Painted Black. Leonie: "Onze eerste keuze was Rubels, maar dat werd toch Painted Black, en dat pakte achteraf gezien goed uit. Palusha is geboren op 23 juli 2003, de avond voor mijn schoonvader's verjaardag. Ik reed in die tijd Fresco (v. Apollo van Heel ox) nog in het Z2 tussen de paarden en toen ik die verkocht naar Zweden, kreeg ik Palusha van mijn schoonvader in ruil voor 1 euro. Intussen reed ik haar moeder Wisper naar de Z1 voor het sportpredicaat, en heb ik samen met mijn instructrice Sandrine van Rees Palusha zadelmak gemaakt. Dat verliep niet geheel zonder risico, want ze was aanvankelijk erg angstig. Met geduld en vertrouwen kwam het goed, en omdat ik geen B meer mocht starten, besloten we om Palusha eerst maar eens te laten dekken." Zo kwam er in mei 2007 een mooi merrieveulentje ter wereld. Deze Buur's Mexx (v. Kasparow) werd

in 2011 kampioen van NH, ZH en Utrecht van de E pony's, ook werd zij dat jaar ster. Op diezelfde Nationale keuring werd Palusha niet alleen keur, maar ook Nationaal kampioen van de driejarige en oudere E-pony's!

Dressuur

Op 8 mei 2008 startte Palusha in het L1 en het regende meteen winstpunten: vier maar liefst. Tijdens een Regiokampioenschap in de klasse L2 behaalde ze zelfs vijf winstpunten en een startbewijs voor de Hippiade. Ook in het M1 en M2 werden vele winstpunten en prijzen behaald. Leonie vertelt: "De Z1 en Z2 hebben we bewust rustig aan beleefd, het ging allemaal al hard genoeg. Tussendoor hebben we ook meerdere weekenden genoten van de bossen in Nederland, samen met een groep vriendinnen erop uit, super gezellig! In 2011 dachten we voorzichtig aan het ZZ-Licht. Ik heb me laten overtuigen om de overstap te maken, en niet voor niets: onze topscore was zelfs 64,65%! Omdat het allemaal zo goed verliep, besloten we maar door te rijden en ook in

het ZZ-Zwaar werd gestart, dit was de klasse waar we het snelste door heen vlogen! Nu zijn we drie keer Prix St.-Georges gestart, waarbij we na de tweede start direct winst reden. Mijn droom kwam uit, in de slipjas én nog scoren ook!", lacht Leonie.

Sterke stap

Over de vraag welke onderdelen Palusha makkelijk vindt, hoeft Leonie niet lang na te denken: "Palusha haar hobby is changeren! En, misschien niet het meest flitsende onderdeel, maar haar stap is enorm sterk. Ik heb al meer dan eens een 8 gescoord in de subtop voor de uitgestrekte stap. En hoe het komt dat ze zo goed is? Karakter! Okee, en talent natuurlijk. Maar haar karakter... Palusha gaat er altijd voor, de wil om voor je te willen werken is zo enorm groot, bijzonder gewoon. Als ik start, lijkt het wel of Palusha er altijd nog een schepje bovenop doet. Ze lijkt op wedstrijd ook zeker 10 cm groter! De typische eigenschappen van Wisper die ik terug zie in Palusha zijn: het willen werken, hun voorkeur voor regelmaat (ook wel paardeigen), een uithoudingsvermogen waar ik u tegen zeg, het talent dat ze snel iets leren, en de sterke takt in alle gangen en de flexibiliteit in hun lichamen. Waar Palusha in verschilt van haar moeder, is dat Wisper snel wat kijkerig is en Palusha nagenoeg niet. Wat ik met Palusha heb, is iets heel speciaals. Ze hoort van verre mijn auto al aan komen en hinnikt me dan tegemoet. Ze doet altijd haar best, hoe warm of koud het ook is. Stortbuien, windhozen, alles hebben we samen al doorstaan om dit te kunnen bereiken! De onderdelen waar we nu mee bezig zijn, staan vooral in het teken van het bevestigen van nog meer verzameling, zodat er een meer bergop beeld ontstaat. Verder alle onderdelen perfectioneren. De passage lukt al aardig en met de piaffe zijn we aan het sleutelen, maar beetje bij beetje."

Leonie en haar instructrice Sandrine van Rees trainen samen rustig verder en Leonie krijgt ook veel steun van Cees en Maja Roozmond, haar werkgevers op stal Groeneweg in Bergen. "Daar werk ik twee dagen in de week. Alle werkzaamheden komen voorbij, ook paarden trainen, lesgeven en longeren. Zij hebben een fantastische accommodatie waar we de nodige kilometers in de Z-baan kunnen realiseren. Maar de belangrijkste personen in dit verband zijn toch Jan en Tiny Buur, mijn schoonouders! Ze staan in alles voor me klaar om dit te kunnen bereiken en daar ben ik ze heel dankbaar voor, want alleen is het onmogelijk."

